

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)

7 august st. v.

19 august st. n.

Ese în fiecare duminică.

Redacțiunea :

Strada principala 375 a.

Nr. 32.

ANUL XXIV.

1888.

Prețul pe un an 10 fl.

Pe $\frac{1}{2}$ de an 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$

de an 2 fl. 70 cr.

Pentru România pe an 25 lei.

La munte.

Culcat alene 'n erbă verde,
La umbra unui brad stufos,
Privirea mea cu drag se perde
Pe munți înalți și 'n vale jos.
Plăcerea cea mai răpitoare
Me 'ntimpină din crâng și plaiu;
Dau drumul gândului să sbore
Și tréz visez că sânt în raiu.

Dar din visare me trezește
Un murmur ca de ploie grea;
Un riu de munte ciocotește,
Izbind în stânci, în prejma mea.
Din țermuri brații se 'mpreună,
Și 'n umbră-ți vine să te culci;
Culegi la flori și faci cunună
Și prinți în vale păstravi dulci.

Pe țermul apei mușchiul môle
Par că-i covor de catifea;
In dosu-i stânci cu brațe gôle
Fac spate ca de canapea.
Prin frunze rațele de sóre
Se frâng pe roua 'n erbă jos
Și mii de stele lucitoare
Se légănă pe ea frumos.

E miédădi, vremea este caldă,
Furnicele muncesc din greu,
In aer fluturii se scaldă,
Paingonii cobor mereu.
Gongi multe ies și fac plimbare,
Doi pițiguși aprópe vin;
Pe-o crângă veveriță sare
Și trei țintari îmi cântă lin.

In giurul meu pădure désă,
Cu farmec gîngaș în colorii;
Apoi, ca salba de mirésă,
Un șir de munți cu truntea 'n nori.
Un pisc se vede sus, cu frunte
Pleșuvă, par că-i chiar un smeu;
In vérfu lui un șoim de munte,
Ca regele pe tronul seu.

Un tulnic sună 'n munți, din vale
Raspunde-un fluer tênguios;

Ciobanii-și plâng și dor și jale,
Drăguțele din sate jos.
S'aude-o 'mpușcătura 'n codru,
Ce 'n șir de munți resună ér:
Un vênător séu dór un lotru...
Și caprele pe stânci fug, sar.

De-odată véntul se trezește
Și crengile se mișcă 'n giur;
Un frémét tainic se pornește
Și fésie un blând susur.
Pe cer nori negri se redică
Și se cobóră până jos;
Din munți nu mai vedem nimică
Și totul este 'ntunecos.

Me trag în o colibă 'ndată.
Căci vine viscolul turbat
Și véntul prinde ca să bată
Mai tare, chiar infricóșat:
Pădurea geme, codri 'nclină
Și crengile se rup, pocnesc;
Se smulg copaci din rădăcină
Și stâncile se prăbușesc.

Și ploia 'ncepe ca să cadă
Și fulgeră și tună des
Și sunetul se repetéză
Din munți în munți și jos la șes.
Iți pare-o luptă 'nfricoșată
In care smei se ciocnesc;
Ori điuva cea de judecată
Când cer pământ se cutropesc.

Dar trece vijelia mare
Și munții fumă după ploi;
Pe cóste-un cucurbeu apare
Și ride sórele vioi.
Munți, codri, pisc și văi revie,
Poftindu-me pe brațul lor;
Și eu pornesc cu bucurie
Să gust plăcerea ce-o ador!

Stâna-de-vale 3 august 1888.

Iosif Vulcan.

Bate la uşe.

— Novelă, de *Carmen Sylva.* —

I.

Nopte de vijelie.

Entul de primăveră urlă și scutură crengile împodobite cu flori, de se încovoie și gem de durere. Încărcate de picături de ploie, ele bat în gemuri. Fulgerul și tunetul s'au depărtat, nu inse norii cei negri, cari revărsă conținutul lor în șirăie mari și fac noptea și mai întunecată.

Cu atât mai liniștită pare mica odaie, căreia lumina unei lampe portative și dulcile mirăse ce le răspândește un mănuchi de liliac și lăcrimioare, îi dau un aer de intimitate. Bine luminată de lampă, șede la masa de scris o femeie cu față de copil; amândouă brațele îi sânt rezimate pe mesă și ochii cufundați într'o scrisoare. Degetele ei lungi și subțiri sânt apăsate pe temple, părul cel roșu e dat înapoi în valuri mari și prins într'un nod greu pe căfă. Fruntea e dreaptă, aproape incolțurată, nasul subțire și cam scurt. Său este numai umbra mâinei care îl face să semene pră scurt? Pe mâna aceasta se vede aceeași trăsătură de puternică voință ca și pe frunte, par că ar fi fost obișnuită a ține frânele sorței și a stăpâni oameni neinduplecați. Ore ce e scris în scrisoarea care o citește de un ceas și care trebuie s'o știe de mult pe derost?

»*Domna mea!*

»E pôte o slujbă rea ce v'o fac, inse nu mai pot suferi să ve ved înșelată. Soțul dvăstre de mult nu se mai gândește la dvăstre, și iubirea lui nelegiuită i-a dat ceea-ce o sôrtă nedreptă ve refușă: un fiu. N'ați putut pricepe, cum de-am părăsit casa dvăstre, de ore-ce imi mergea atât de bine acolo. Dar nu mai puteam suferi asemenea lucruri. Iertați-me că ve deschid ochii, dar acum cel puțin nu mai sânteti fără arme și puteți cugetă ce e de făcut. Decă ve puteți folosi de mine, sânt în totdeauna gata a ve sluji.

Filippina Reisig.

Gémurile tremurau, florile unui »prunus patubiciuite de vânt se loviau de ele și cădeau. În cămin urlă un cântec de jale, când mai tare, când mai încet. Leonia n'auđia nimic. Incrementă ca de marmură șede la masa de scris, ca și când ar fi vrut să oprască cu vârful degetelor sângele, care năvălia spre templele ei. Fusese o vreme, când o întrebare din gura lui Burkhard o innălta la cer și ea drept respuns se aruncă în brațele bărbatului iubit. Căci îl iubiă cu totă căldura, cu patima viforată care se arată adese ori în femeile cu ochi cenușii și cu păr roșu. Iși apăsă mâna pe gura impietrită; gura avea trăsături drepte, buza de sus eră lungă și se întindea deasupra unei bărbii rotunde, hotărâte, care acum se munciă sub stringerea mâinei, pe când se alungau gândurile ca tringherul pe buze și sprincene.

Decă ar fi fost cel puțin scrisoarea anonimă, ar fi aruncat-o în foc, fără a se mai uită la ea. Dar pareă că persóna voia să ia răspunderea celor scrise. »Filippina Reisig!« Cât pe ce devenise gelosă de această Filippină, care se uită într'un mod atât de straniu la stăpânul ei. Er când își părăsi slujba, Leonia fusese convinsă, că Filippina voia să-și ascundă inima și fața cea frumoșică de privirile stăpânului. Dar și cum să nu-l iubescă toți, cu ochii lui cei albaștri și adânci, cu portul lui nalt, cu părul lui môle și cafeniu, cu glasul armonios. Dar când ridea! Cine

să reziste acelu ris? Și totuș! totuș eră totdeauna un moment, când ochii lui deveniau reci și glasul aspru: când se întemplă să ăică: »Și ore de ce n'avem copii?«

Leonia se cutremură; »iubirea lui nelegiuită i-a dat ceea ce o sôrtă nedreptă le refușă: un fiu!«

De aceste cuvinte, ca de un magnet nu se mai puteau deslipi ochii Leoniei. I se pareă că ar fi putut suferi o infidelitate, numai de nu s'ar mai fi adaos la ea această batjocoră a sorței. Cu pumnul își bătuse còstele de care amenință să se spargă iubirea și fericierea. Er acum se spărseseră. »Acum cel puțin nu mai sânteti fără arme și puteți cugetă ce e de făcut!« I venia să ridă de aceste cuvinte. Fără arme! cu deseversire fără arme față cu femeia nenorocită, muma și mai nenorocită; eră fără arme ca și când ar fi cu mâinile și cu picioarele legate. Nu putea să urască pe femeia cealaltă, numai pe sine se ură. »Cugetă ce e de făcut.« Da, așa eră; asta și voia: să cugete cu recelă ca și când n'ar atinge-o tôte astea. De aceea și ședeă aici în noptea înaintată, spre a cugetă ce e de făcut. Dar nu găsiă nimic. Burkhard dormiă dincolo în iatacul cel frumos cu perdelele de damasc albastru închis, căci dela 3 ore de dimineță fusese la vânătoare de cocoși de munte. »Cugetă ce e de făcut.« Să tacă? Or și cum, tôte erau sfârșite între ei: legătura ruptă, neîncrederea adâncă, nemărginită, surpată din temelie. Femeii nu-i putea ajută. Copilul eră un bastard, și cu tôte bunăvoința nu putea să devie moștenitorul legitim. Ce să faci, când nu știi încă cum vei purtă sarcina care ț-a cădut pe umeri?

O! Burkhard! Burkhard! strigă mereu în inima ei, ca și când ar auđi pe alt cineva chiamându-l. Apoi începă să se invinovățescă, că nu-l făcuse destul de fericit, că de aceea se dusesse. Dar numai la el se gândise și și nopte. În amara ei muștrare de sine însăși, căută fiecare ceas în care ar fi putut fi altfel cătră el. Pôte nu fusese destul de desmierdătoare. Dar nu-i eră natura nici blândă; iubirea ei avusesse ceva vulcanic și demonic, amortise și se recise numai la gândul lipsei ei de copii. A fi mamă este pasiunea cea mai innaltă a femeii; înaintea acestei pasiuni dispăre chiar și amorul, decă nu-și găsește culmea în ea. De când eră încă fată mare, o casă fără copii îi apăruse nespuse de tristă, ea doriă să aibă cât de mulți, fie și doispredece.

Nici prin vis nu-i trecuse să-i remăie casa liniștită și golă. Casa ei cea frumoșă și bogată, cu parcul cel minunat, cât de des îi eră nesuferită. Pismuia femeile cele sărace, care plângeau fiind că aveau șese copii și așteptau pe al șeptelea. Ba se uită cu rivnă chiar la cățele cum stău culcate cu mândrie în mijlocul puilor, care sugeau bjbăuți și neastempărați.

Iubiă tot ce eră tinăr, și toți copiii din vecinătate o iubiă și o cunoșeau.

Nu eră destul de frumoșă. El eră un om atât de frumos. Pôte natura se resbunase că nevêsta lui nu ajunsesse la idealul frumuseței, la care visă. Cu tôte astea îi laudă portul, părul, mâinile ei, dinții, piciorul ei »clasic.« Multe le găsise de admirat în ea la început; ce-i drept, eră cam mult de atunci. Ea nici nu băgase de sémă schimbarea; căci vanitatea și gelosia erau străine de inima ei. — Astfel se goniau gândurile prin inima ei chinuită, ca picăturile de ploie peste pomii încovoiați cu frunzele tremurătoare. Apoi ochii ei căutau vorbele »fiu« și »ce e de făcut.« Acolo i se opriau gândurile. I veni în minte respunsul îndărătnic: Nimic, nimic nu voi face; nu e destulă pedepsă, că nu știe unde să-și pue copilul? Eu una tac. Căci ce să-i spun? Dar în genere, cum să-i mai vorbesc, cum și despre ce? De acum înainte voi

vor. i numai cu cărțile mele — ele nu mint, decât p^ote din neștiință. Eu tac.

In momentul acela auzi bătând la ușe, o bătae pripită și sfiosă. O spaimă mare o cuprinse. Acum noaptea să bată? Remăsese p^orta deschisă? Și cine se va fi strecurat in casă? Un moment îi stăt^u inima in loc; dar apoi se gândi că ar put^e fi Filippina, venită să desmintă tot ce mințise din gelosie, și luând lampa in mână merse cu trei pași lungi și elastici spre ușe, o deschise și lumină sala. Dintru 'ntei nu v^eđu nimic, eră să m^ergă mai departe, când i se lovi piciorul de ceva culcat pe covor. Plecă lumina și zări un copil minunat de frumos, cu p^erul creț auriu, ca un ânger, er doi ochi mari de un albastru inchis o priviau ca o lume de pace. Ingenunchiă iute lângă copilul cel frumos, pun^end lampa pe covor.

— O d^omne! dⁱse incet privind copilul, fără a-l atinge.

Simți atunci o mână rece pe um^erul ei; tresărind, se uită in sus și zări o față palidă, slabă, cu ochii mari strălucitori care o priviau cu o spaimă nesp^usă; p^erul negru eră um^ed și da feței aspectul unei stafii.

— Unde este el? — șoptiră niște buze palide și uscate. Unde? Aici e casa lui, dar pe el nu-l pot găsi?

— Pe cine cauți? — intrebă Leonia cu glasul ei adânc, pe când se sculă uitându-se la s^ermana femeie, pe care o intrecea de un cap.

Femeia incrușișă mâinile ei slabe și t^ote fibrele din față-i incepură să tremure.

— D^omne! D^omne! dar cine s^unteți? — șopti s^ermana cu totul răgușită, și unde e Burkhard, s^eu nici nu-l chiamă astfel? M'a înșelat și cu numele lui ca să nu-l pot găsi?

Leonia sta cu ochii ațintiți la nenorocita femeie, apoi privirea ei se indreptă erăș spre copil.

— Burkhard il chiamă pe soțul meu! — dⁱse incet, cu glasul și mai adânc decât la inceput.

Ca și când ar fi v^eđut o stafie, se repeđi s^ermana femeie ind^er^et până la p^arete, de care se răđemă ca să nu cadă, și cu mâinile intinse strigă din ce in ce mai răgușită:

— Nu, nu se p^ote, nu nev^esta lui, nu nev^esta lui! N'avea nev^estă Burkhard, nu-i așa?

Pe față mișcătore a Leoniei se iviră gânduri cari o cutremurau, insf^erșita mila le invinse pe t^ote.

(Va urmă.)

Unui tin^er.

Pradă viselor aprinse
Nu te da așa cur^end,
Pe iluziile-ți stinse
Remăn^e-vei lăcrămând.

Fă-ți un ideal in tine,
Potrivit cu lumea n^ostră;
Nu cercă să desprinđi astrii
Dela bolta lor albastră.

Lumea e destul de largă
Ca intr'ânsa să-ți găsești
O com^oră de dulci visuri
Și de-av^enturi sufletești.

Când de pe pământ ne vine
Intristare și amar,
Nu e ore nebulie
Să nu pui minții hotar?

Unor năluciri deșerte
Pentru ce le-ascuți tu graiul,
Când așa-i de st^erpă lumea,
Când atât de scurt ni-i traiul?

R. Stavri.

Francillon.

— Comedie in 3 acte de A. Dumas ftul. —

(Urmare.)

Scena II.

Aciași, Francina.

Francina. (V^eđund pe Henri că stringe mâna Anetei.) Nu-l luă de bărbat, drăguța mea, nici pe altul. Fie nobili, fie mojici; fie bogați, fie săraci; fie tineri, fie b^etrâni, — toți s^unt mincinoși și mișei.

Henri. Iti mulțamesc, dnă.

Aneta. Dar ce ai?

Francina. Eu, n'am nimic. Iti dau indata și tare un sfat bun... așa... Tu fă ce vrei. Ai dormit bine?

Aneta. Dar tu?

Francina. Și eu. Fiii-tei n'au plâns?

Aneta. Nu; s'au deșteptat și i-am dat apă.

Francina. (Sărutându-o cu emoție.) Fată drăguță și bună, vei păți multe din pricina bunătății tale.

Aneta. Acum te-ai sculat?

Francina. Da.

Aneta. Imi eră t^emă să nu fii bolnavă. Elisa mi-a spus, când m'am sculat, că trebuie să te fi culcat târziu și că nu te-ai sculat încă.

Francina. Așa e.

Aneta. Ai v^eđut pe Gaston?

Francina. Da, te așteptă să-i dai să mânance; și imbracă-te; șcii că mergem să patinăm ađi. (Sărutând-o.) Nu te mărită.

Aneta. (Eșind șie-și.) Ce-o fi av^end? (Ese.)

Scena III.

Francina, Henri.

Francina. Se gândește la dta, pe cuv^entul meu. O fată de 20 de ani să iubescă un bărbat de 42?

Henri. Visezi.

Francina. Nu visez de loc. Bărbații s^unt mișei, dar femeile s^unt p^oste. Poftim de fă cu ei o lume, care să m^ergă inainte. Acum, pentru că ai vorbit singur cu Aneta măcar đece minute, șcii cu cine ai a face. Când o iai de nev^estă?

Henri. Nu me lăgândiam să iau de nev^estă pe dra de Riverolles. Ești f^orte turburată de eri încă.

Francina. Ba nu, nu. De ce să fiu turburată?

Henri. Ia spune-mi ce ai? Te incredințez, că s^unt ingrijat. Am venit intr'adins de dimin^eță, ca să aflu.

Francina. Ce se potrivește! Va să đică; nu bănu^ești de ce s^unt turburată?

Henri. Nu.

Francina. Și cu t^ote acestea ești prietenul meu.

Henri. Și încă f^orte bun.

Francina. Dar ești și mai prieten cu dl de Riverolles.

Henri. Cum așa?

Francina. Nu-i trădezi tainele?

Henri. Nu mi-a incredințat nici-o taină.

Francina. Nici n'ai putut prinde vre-una?

Henri. Nu.

Francina. Nu ț-a spus, că are amantă?

Henri. Nici-odată!

Francina. Și nici n'ai băgat de sémă ?

Henri. Nu.

Francina. Atunci spune-mi, că ești un găgăuț.

Henri. Décă gândești astfel, le ce să-ți mai spui și eu.

Francina. Atunci află, că bărbatu-meu are amantă. Nu ș-a luat-o decând îi sânt nevastă, nu, nu mi-a făcut nici onórea să ia una nouă; s'a întors la cea veche. Ei i-a fost necredincios, când m'a luat pe mine de nevastă. Eu am fost numai un între-act în șirul petrecerilor desfrânate ale acestei dre; ce onóre pentru mine! E tot persóna, de care vorbiam eri. Dta nu șcieai nimic, biet nevinovat! Ați petrecut bine la balul operii ?

Henri. Eu n'am fost.

Francina. Lucian s'a dus . . .

Henri. Acesta nu e un cuvânt.

Francina. Gândiam că ve duceți pretutindeni cu toții și imi spusese că se duce cu prietenii lui. Mai mințiă încă odată, nimica tótă! Va să dicită numai pentru ea se ducea; reu ai făcut, că nu te-ai dus și dta; eră foarte frumos.

Henri. De unde șciii ?

Francina. Am fost și eu.

Henri. Cu Lucian ai fost ?

Francina. Drept cine îl iai dta ? M'am dus singură.

Henri. Așá !

Francina. Ce fapt așá de mirat am făcut ? Dl primar, când ne-a căsătorit — ce di frumósă ! — nu mi-a dís : »Femeia trebuie să-și urmeze bărbatul ?« Bărbatul meu a eșit și eu l'am urmat. S'a dus la balul operii; m'am dus și eu la balul operii. Nu e vina mea, cine l'a pus să se ducă acolo ? Și, la urma urmei, eram hotărítă să me duc după el, or unde s'ar fi dus. Nici unul dintre acei, cari dicită că-i sânt prieteni, nu s'a gândit să încerce a face să înțelegă pe dl de Riverolles, că atunci când părăseșce o femeie ca mine, la unu după mieđul nopții, pentru ca să se întâlnească cu o ființă ca aceea, e întei un ne-rod ș-apoi un om reu crescut.

Scena IV.

Aceiași, Lucian.

Lucian. (Intrând.) Me întâlnești cu Aneta (lui Henri.) Ah ! bună ziua. (Francinei.) Mi-a spus, că ești foarte supărată. Ce mai ai ? (Henri vré să vorbească incet cu Lucian.)

Francina. De prisos să-i mai spui la ureche, dle de Symeux, nu-i voi ascunde nimic și decă poștești să stai aici cât vom vorbi, nu me supăr de loc; imi pare bine chiar să pot vorbi în fața dtale, or în fața or-cui.

Lucian. Ei, ce este ?

Francina. M'am dus la balul operii, cum eră să-ți spue incet dl de Symeux.

Lucian. Pentru ce ?

Francina. Pentru că așá am avut gust.

Lucian. Cu cine ?

Francina. Singură.

Lucian. Glumești . . .

Francina. Intrébă pe servitóra, care mi-a dat ce mi-a trebuit ca să es; pe portar, care mi-a deschis pórtă; pe birjarul, care m'a dus. I-am spus că-i dau 20 de lei de va merge repede și a mers repede și a fost cuviincios. Uite-i numărul. (I dá un buletin al birjarului, pe care-l scóte din portofoliul seu.)

Lucian. Și de ce te-ai dus la balul operii ?

Francina. Fiind că te-ai dus și dta.

Lucian. Eu n'am avut să te iau.

Francina. De aceea m'am dus fără dta.

Lucian. Trebuia să înțelegi, că decă n'am vrut să te iau, nu-ți dau nici voe să te duci.

Francina. Trebuia să-mi spui; dar nu cred că te-aș fi ascultat, căci n'am să primesc porunci dela nimeni.

Lucian. Afară de mine.

Francina. Pentru ce dela dta ?

Lucian. Pentru că-ți sânt bărbat.

Francina. La ce ceas ?

Lucian. În sfêrșit . . . îți sânt stăpân.

Francina. Când îți vei face datoriile de soț, atunci să-ți ceri drepturile de stăpân. Décă nu te îți de unele, nu mai ai drept la cealalte.

Lucian. Să lăsăm frazele. Ai fost la bal, da, or ba ?

Francina. Ț-am spus odată.

Lucian. Ai eșit astă nópte din casă ?

Francina. Da.

Lucian. Când ?

Francina. Peste cinci minute după dta; dar am plecat pe jos, nu vream să se afle unde me duc. Am luat o birje.

Lucian. Și te-ai dus . . .

Francina. La pórtă clubului dvóstre, unde te-am așteptat și de unde ai eșit la doue, când ai dís vizitiului dtale : »La operă.«

Lucian. Și pe urmă ?

Francina. Am dís și eu birjarului meu să me ducă la un negustor, care dá cu chirie dominuri; m'am dus și am cumpărat și m'am imbrăcat cu un domino de mătase négră; cu o mască cu dantelă, tóte noue, bine înțeles. Mi-am lăsat la el toca și manșonul; să fii bun să le iai, când vei trece pe acolo, ca să nu trimet vr'un servitor; nu vream să se amestece servitorii în lucrurile acestea. Din partea trei Amanda. Am luat un nume dintr'un cântec. Negustorul va inapoiá lucrurile persónei, care-i va spune acest nume și care i va da carta acésta, pe care mi-a dat-o. Ne-am înțeles (I dá carta.) Am intrat la operă, îți mai spun odată, fiind că eram incredințată că ești acolo, am dat drumul birjei, după ce i-am dat birjarului 20 de lei, cum i făgăduisem; nu trebuie să ne uităm făgăduelile. Iti aduci aminte, că Ț-am făgăduit ceva ađ-nópte ?

Lucian. Și Ț-ai ținut făgăduéla ?

Francina. Ț-am mai spus chiar, că dta vei aflá cel dintéiu; m'am ținut de vorbă.

Lucian. Nu te cred.

Francina. Tréba dumitale, să nu mai vorbim. Vii la patinat cu Aneta și cu mine peste un ceas ?

Lucian. Și . . . m'ai găsit in bal ?

Francina. Ah ! Ér începem ? . . . da, te-am găsit ușor, pentru că șcieam că vei fi in loja, in care te-am vedut pentru întéia órá; ai avut bunătatea să-mi spui. Nu Ț-am perdut din vedere o mișcare, din loja in care me aflam.

Lucian. Din care loje ?

Francina. Din loja dlui de Saint-Hutin.

Lucian. Ai intrat in loja lui ?

Francina. Nu te puteam vedé altfel decât dintr'o loje din fața lojii dtale. Dl de Saint-Hutin fiind singur in loje, am pus să mi-o deschidă.

Lucian. I-ai spus cine ești ?

Francina. N'a bănuit de fel; se vedea după vorbele, ce-mi spunea.

Lucian. Necuviincióse ?

Francina. Rândaș curat ! dar il iert, întei pentru că me așteptam la acésta și pe urmă pentru că are un binoclu minunat, cu care vedeam până in fundul lojii, in care erai. O clipă te-ai gândit la mine, nu spre lauda mea, e adevărat; peste câteva minute după ce a intrat prințul Aderovici in loja dvóstre. Ai vrut să-i arăți pèrul trei Rosalia Michon, care

Amiciele.

și l'a desfăcut îndată. Pofta aceea de a-și arăta pērul răspundea în mintea dtale convorbirii ce avuserăm despre acelaș lucru. Pērul seu e mai lung decât al meu; îmi cer ertare că ț-am stat împotrivă. Acum ești incredințat că am fost la bal la operă?

Lucian. Se pōte.

Francina. Și nu me întrebi, ce am mai făcut în urmă?

Lucian. Nu.

Francina. Ți-e de ajuns atâta?

Lucian. Pentru acum.

Francina. Nu ești curios de fel?

Lucian. Nu vreau să spui nici chiar în fața unui prieten lucruri, de care, adevērate or nu, ț-ar păre reu vr'odată că le-ai șis.

Henri. Eu plec.

Francina. Pentru ce? Dēcă dl de Riverolles nu vrea să aște tot, eu sūnt hotărîtă să spui tot. Nu ne-am înțeles, să spunem unii altora tot ce cugetăm? Toțmai acēsta ne face casa să nu semene ca altora. Altminteri am fi și noi ca tōtă lumea cea mai de jos. Un bărbat din societatea înaltă ia de nevēstă o fată tot așa de nobilă ca și dēnsul, în fața unor persōne tot atât de numeroșe pe cât de alese, dic jurnalele la sunetul celei mai frumōșe muzici, binecuvēnțați de un episcop, care a venit cu mare greutate intr'adins ca să implinēscă acēstă slujbă. Peste câteva luni bărbatul se întorțe la amantele dumnealui; nevēsta ia un amant cunoscut de tōtă lumea, dar ascunđēndu-se cât se pōte mai bine. Lucrul acesta îl vedem în tōte șilele. Mie mi s'a părut mai original ca femeia să nu șcie nici chiar numele amantului ei și să spue îndată faptul bărbatului și prietenilor sei.

Lucian. (Lui Henri.) E nebună! Dragă Henri, du-te, te rog la tatăl meu și-l rōgă să vie aici îndată și întorțe-te și tu cu el. O să mai am trebuință de tine. Rōgă și pe Stanislas să vie. Pōte să am trebuință de voi amēndoi.

Henri. La revedere!

Francina. (Care s'a pus să scrie.) Fă bine de dă și depeșă acēsta cătră mama, în care i spui că viu.

Lucian. Dēcă te voi lāsă eu să pleci!...

Francina. Nu te îngădui să me oprești. Nu îngădui pe nimeni acum, or cine ar fi, să me impedeze de a face ce vreau. (Dând mâna lui Henri.) Du-te, dragă Henri, și-ți mulțămesc. Țrtă-mi supērarea de adineori, veđi că aveam drept să fiu mișcată.

Henri. (Aparte.) Ciudată femeie (Ese.)

(Va urmă.)

Dumitru Stăncescu.

Sonet

— După Petrarca. —

Șă me pun unde arșița sōrelui tot veșteșeșce,
Sēu unde-l învinge ghița și zăpada codrilor,
Sēu să me pun unde caru-i e temperat și ușor,
Unde Atlas ține cerul și pe umeri îl propteșce;

Să me pun unde furtuna e domōlă sēu turbată,
Aerul senin și dulce sēu greu și intunecos;
Să me pun în nōptea nēgră sēu a șilei timp frumos,
În o vērștă bētrānescă ori jună și delicată;

Să me pun în cer, pe mare, pe munte ori în abis,
Pe colina înălțată ori al vāilor adānc,
Numai singur cu spiritul sēu în corpul seu închis;

Să ajung la un renume, sēu să cad în dejosire:
Eu voi remānē acelaș, voi trăi cum am trăit,
Nurindu-me cu suspine, versānd lacrimi de iubire.

Ioan Bocanici.

Despre perirea lumiei.

— O perspectivă în viitor. —

(Înceiere.)

Fiind că pentru ori ce mod de mișcare pe pământ, pentru ori ce espresiune a puterei, chiar pentru tōtă creațiunea, se deduse ca causă finală sōrele; apoi e sigur că cu întunecirea și recirea sōrelui, va fi decretată și locuirea pământului cu ființe organice. Petele vor căștigă prin decursul timpului tot mai mult în estensiune, așa că ele vor cuprinde încet cu încetul tōtă suprafața sōrelui. Atunci tot mai adānc vor păși pe pământ regiunile de omet dela poli spre ecvator, negurile tenebroșe de ernal vor opri hotărîtor transitul ultimelor rașe ale sōrelui recit, cursul periferic al apei va trebui să înceteze cu cât se va prefăce mai mult acēsta în ghiță și omet, și va acoperi pământul cu o cōge ce nu se va mai putē topi. Omenii și tōte celelalte vietăți și plante vor fi depulsați din ce în ce tot mai mult spre regiunile cele mai calde ale ecvatorului, unde odată vor inghiețā și cei de pe urmă locuitori ai pământului. Sōrele va fi apoi āncă numai o stea ficsă întunecōșă, care nu va mai avē pentru planețele sale nici rașa de lumină, nici invioșătōrea căldurā, ci care va anunță esistența sa numai prin puterea sa atractivă.

Darā mai āncă ceva, care va necesită să se schimbe în decursul timpurilor, considerabil, forma de astădi a sistemului nostru solar. S'a observat la unele comete mici, că ele nu călătoreșc în cursul lor în giurul sōrelui în elipse închise, ci în spirale tot mai anguste, atâta până ce le învinge atracțiunea sōrelui, și apoi le atrage în urmă în sine. Așā o sōrte trebuie să aibă deja trabanții (lunele) plantelor, ale căror drumuri āncă se angustēzā pe și ce merge. Așā s'a calculat, că bună orā luna se apropie de pământ neconținut în 100 de ani cu 9 piciorē. După acēsta opinione mai mult nedelăturabilă, va trebui așā dar să se asvērle după olaltă luna în planete și aceste ca și comitele după olaltă în sōre și anume în timpuri determinate, după cum sūnt ele depărtate dela sōre. Prin acēsta s'ar aduce sōrelui până atunci forțe recit ernal materiale arșetōre; așā va trebui sōrele să se inflăcāreze din nou la căderea pământului în el, și să ilumineze ernal imperiul seu deja mort. Inse deja după 90 de ani sōrele va fi ernal stîns, până ce-i va însuflă din nou vietă Mars prin cădere sa. Așā va trebui să urmeze acēsta până ce și ultimul corp cereșc al sistemului seu se va fi întors, în sinul seu topitor. S'a făcut calculul, că prin cădere a tuturor planetelor în sōre se va produce cam atâta căldurā, câtă împărtășeșce sōrele astădi în 50,000 de ani. Așā se va finī odată pământul — maica nōstră — arđēnd, precum a început arđēnd, și se va rentorțe tot la acel sin matern de unde odată a purces.

Acēstă procedurā inse nu se va mărgini singur numai asupra sistemului nostru solar, nu, legile naturei sūnt legi ale lumiei întregi, ale universului imens, cu tot acel efect, cu tot acea valōre. Așā se va stinge și reci cu timpul — încet cu încetul — tōtă calea robilor, întreg sistemul nostru sideric fics. Inse nici un ochiu omenesc nu va vedē acest mormēnt al lumiei, în care, masele întepenite ale corpurilor cereșci vor păși obosite de vietă, spațiul imens, ca niște cadavre mōrte din lume, ascultānd numai de legea gravitāții. În naturā nu esistă liniște sēu repaos, nici mōrte adevērată. Puterea atractivă esistentă maseelor întepenite din lume le va aduce pe aceste tot mai mult una cătră alta, până ce se va produce deodată, prin o ciocnire generală, în forma

cea mai mare, éráş o căldură atât de intensivă, încât aceste cadavere înţepenite din univers se vor prefăce prin fierbinţela cea nouă colosală de nou în o masă imensă gazotică de foc; şi atunci pöte de nou să începă procesul unei noue formaţiuni de sisteme solare şi de stele ficse. Atunci pöte să fie din nou o facere a lumii şi o nouă creaţiune, o nouă fasă a omenimei; ceea ce pöte înţelege biblia sub învătătura de »invierea a doua.«

Viéţa organică de pe pământ inse işi va găsi sfârşitul seu în alt mod, probabil încă cu mult mai înainte decât până ce sórele se va fi recit, séu până ce va fi aruncat pământul în sóre, prin alte cauze mult mai puternice. Aşá e constatat, că pământul lasă totdeuna în călétoria sa în giurul sórelui, şi cu acesta prin univers, o parte din atmosfera sa şi anume din regiunile cele innalte şi subţiri. Şi de-ar fi cvanţitaa acestei perderi cât de mică, totuş trebuie să se micşoreze cu timpul innălţimea atmosferei, şi cu ea şi presiunea păturilor aerului celui de sus asupra celui de jos, aşá dară şi densitatea lui. Ocsigenul din atmosferă, care e dotat cu o puternică inclinaţiune chemică, şi are mare dispoziţiune de a se combina cu alte corpuri, care e atât de inevitabil, cât pentru viéţa ómenilor şi a dobitócelor, se va retrage din ce în ce prin adhesiuni şi combinaţiuni vértóse în pământ. Apa inse, a cărei insemnătate pentru lumea organică e superfluu de a se mai aminti, se va pierde, va dispăre, cu recirea progresivă a pământului tot mai mult de pe faţa pământului, ea încă se va combina cu alte corpuri în corpuri vértóse, şi va urmă focului spre centrul pământului. Aşá vor dispăre de pe pământ incetul cu incetul, aerul, apa, principiile cele mai necesare pentru viéţa organismelor şi cu acésta se va pregăti şi sfârşitul întregii lumi organice de pe pământ. Atunci va séméná pământul nostru lunei, care cu suprafaţa ei înţepenită, lipsită de aer şi apă, lipsită de ori ce viéţa organică, e ca un profet vorbitor despre starea fiitóre pe pământul nostru.

Din tóte aceste am véđut, că vieţei organice de pe pământul nostru e predestinat cu ori ce preţ un finit fie într'un mod séu în altul. De bună sémá cá timpul, care a produs pământul nostru viéţa organică şi a susţinut-o va fi neinsemnat de mic cu acele spaţiuri colosale de timp, în care el încă nici o viéţa n'a produs, şi în care el odată nici o viéţa nu va mai susţiné.

Odată trebuie să domineze nişte condiţiuni pe pământ subt cari o viéţa organică nu va fi mai mult posibilă, şi decă ar avé să vie acest cas abia după milióne şi miriade de ani va urmá. E fórte probabil, că perirea lumii nu se va efectua deodată, prin o catastrofă, subită şi violentă, ci va fi un proces de o distrugere succesivă, continuă prin mai multe mii şi pöte milióne de ani, de care proces genul omenesc nu va puté scápa. Fiinţa omenescă stá neputincióasă faţa cu acéstá putere, care dominézá întregi sisteme de sóre şi de stele ficse, universul întreg, care dominézá totul după legi eterne şi nedeláturabile, şi cari vor retrage omului odată esistinţa pe pământ, precum odată tot ele ni l'a şi dat.

Ar fi inse o nebunie de a ne amári din acéstá causă viéţa de pe acuma, căci vor trece încă mii şi mii de generaţiuni după olaltă şi tóte vor sorbi din cupa vieţei, tóte vor gustá din bucuriele şi durerile acestei esestinte, până ce aceste puteri vor izbi cu o putere nemilósă în viéţa omenescă. Şi cine e acela ce conduce aceste puteri şi aceste legi eterne? Étá o temá pentru un ateist!

Isidor Ieşian.

Doine din Ardeal.

I.

Bine-ai bade de ocară,
Cu care-i mai hidá 'n téré;
Fire-ai bade de minune,
Cu care-i mai hidá 'n lume.

II.

Pe din sus de esta sat,
Este-un fir de brad uscat,
La mijlocul bradului
Scrisu-i doru mándrului,
Mai în jos pe crengurele
Scrisu-i doru mándrei mele,
Mai în jos pe la trupină
Scrisu-i doru dela inimă,

III.

Dis-ai bade şcii tu bine,
Că n'ai dragă ca pe mine,
Dar io bade m'am purtat
Şi cu alta te-am aflat;
Pe alta fiind de máná,
Să n'ai parte de lumină,
Pe alta fiind în braţe,
Să n'ai parte de viéţa.

IV.

Frunză verde de sacíu,
Bădiţă cu pěr galbiu,
De ce vii séra târđiu,
Ori cina te zăboveşce,
Ori maică-ta te opreşce,
Or locu p'acolo-i reu,
In casă la tatál teu?
Să te batá Dumneđu
Séra la mésá cinând,
Să laşi lingura pe blid,
Să eşi afară plângénd;
Să-ţi aduci tu bade-aminte,
Că-i blastém de óre-undé,
Nu-i blastém delá máicuţă,
Că-i blastém dela drăguţă.

V.

Frunză verde de fagu,
Bine-ai făcut bade tu,
Frunză verde lemn uscat,
Ţ-ai pus gând de m'ai lásat,
Că şi io te-aş fi lásat,
Da m'am temut de pécát,
Că pré mult drum ai stricat
Şi pe ud şi pe uscat,
Până unde m'ai aflat
Şi pe ud şi pe sbicit,
Până unde m'ai telnit.

VI.

Bădiţă de ţi-i de mine,
Fă-ţi fântána în grădiná,
Şi dá hir cá-i apa bună,
Că or auđi fetele
Ş-or veni nevestele
Ş-oi veni bade şi eu,
Oi veni cu doue cofe
Şi le-oi umple pline rase,
Tu vină şi mi le vérsá,
Eu m'oi face mániósá
Ş-oi merge la má-ta-acasă
Şi-i fi bade cu mirésá.

Mariţi L. Puşcariu.

Buziaș.

Plecat-am patru din Arad
Și cu bunica cinci.

Merserăm totă ziua, dela 6 pân' la 6. Afară de acele 2 ore de staționare, care le-am petrecut în Vinga, la avocatul G. L. și dâna sa. Dâșii sânt atât de gentili, te primesc așa, încât îți vine a uită, că ai a merge mai departe. Dâna m'a încântat de tot, e amicală, ospitală și frumôsă. Convenirăm la casa lor și cu un domn tinër, care locuise în Arad, dar acuma e transplântat la Vinga. Il întrebai, nu duce dorul Aradului? dișe, că nu. Constatai, că dânsul nu măgulește cu complimente.

În fine ne veni în minte, că încă adi trebuie să ajungem la Buziaș. După multe »au revoir«-re pornirăm.

Prima dată fusei în frumosul și mult lăudatul Bănat. M'am convins de justa laudă, de și nu vâdussem mult din el, dar totuș destul, ca să-mi placă. Pe lângă satele frumôse cu biserică mari, mai are și un drum de țără minunat, treci pe el, ca pe măsă. Din când în când te duce drumul între arbori, de mai te inchipui, că ești »Unter den Linden« în Berlin. Trecurăm și prin Timișôra, pe care bănațenii o numesc »Vienne en miniature«; după părerea mea Aradul e mai frumos.

Uitasem să spui, că nici unii nu merserăm la cură, ci pentru distragere. Pardon, afară de bietul parasol al bunicei, carele cum bătea vântul mai târșor, se întorcea pe cealaltă parte. Nu-i vorbă, eră lucru incomod, dar puteai rîde cu haz. Nu sânt specialistă, nu șciu ce bôle vindecă Buziașul, dar parasolul bunicei are trebuință de cură radicală, că șteu, bietul frânt la ôse sosi la bae.

La intrare în Buziaș me cam disgustai de vestea lui, fiind că se începe cu niște căsuțe neglese, — înse cum 'naintarăm, tot mai mult me convingeam, că este un orășel fôrte drăgălaș.

Ajunși la locul destinat, lăpędându-ne multele pachete, me repedii la feresta salonului, unde me vâdui vis-à-vis cu frumosul parc. După puțină conversare cu gazdele cășii — tușica și unchiul — plecărăm spre parc. Fusei surprinsă de parcul minunat, hôtelele comfortable, colonnadele elegante, rondelele bogate cu flori esotice. Unchiul me luă de braț, și me duse la isvôre, cari clocotesc din međul pământului, desvoltând un miros greu de fer; așa e de greu aerul, încât paserile nu se apropie de isvôre. Peste vr'o 1000 de persône — într'un seson — legă speranță mare de aste sorginți. Și nu se înșelă, căci apa puternică, care e chemată a vindecă, și a redă puterile, are mulți recunosctori.

Intr'o colonnadă ađii niște dulci acorde, musica cântă tocmai doine românești, — clasicul pot-pouri din »Musa română.« Tôtă diulica aș ascultă la musică, de și cea din Buziaș nu e culmea.

Ôșpeți sânt mulți. Acum e sesonul al doile. Dâne și domnișôre sânt fôrte multe, domni puțini. România este bine represintată. Avui ocașiune să convin și să fac cunoșcința mai multor românce. Vai, ce spirituale mai sânt! Au o cultură rară, în or-ce temă sânt acasă. Vorbesc iute, au gesturi plăcute. Nu-i vorbă, și la noi sânt dame culte, fôrte culte, dar nu sânt de așa o vioiciune. — Au niște

nume de tot dulci: Smărăndița, Gentila, Speranza, Calpurnia, etc. Pentru esemplu, la rudeniile mele din Buziaș se află o verișôră de-a lor din Craiova, Mme Smaranda Dragoescu, cu fiica sa Sylvia, o copilă de 12 ani, fenomen de genială, frecventeză a III-a classă gimnasială și are să fie doctor de medicină, ceea ce înse de loc nu e raritate în România. — Tot am ađit, că galbenii români s'au cam rârît; vâdui înse, că nu e așa, și acum se jôcă ei cu galbenii, ca noi cu nucile,

Și de prin Serbia sânt dame la bae, fac sensațiune cu toilleta lor națională și cu fez-ul pe cap; dânele desvoltă lucș mare. Și doue românce îmbrăcară falnicul nostru costum național, — să te tot uiți la ele, și să nu te mai urești de-a le privi.

Inse cea mai binevêdută persônă e împărșitorul de scrisori. Așa il primesc ôșpeții, ca pe un semi-șteu; el le aduce veste și mângâiere de pe acasă.

Baluri încă se arangeză și cu succes bun. Tombola este pe fieșce care sêptemână de doue ori, mercuri și sâmbătă. Și eu luai parte la un asemenea joc. Fortuna stăt înse lângă bunica, căci ea — cu sorțul ei de 20 cr. — dobândi obiecte în valcure de 15—20 fl.

În genere Buziașul e o baie modernă, unde ai distrageri destule. E un loc sânatôs și frumos.

Eu — de și fusei numai trei țile — încă mi-adusei suveniru plăcute de-acolo.

Hortensia Paguba.

Balul reuniunii femeilor române din Selagiu.

— La Domnin în 6 august —

Cu ocașiunea adunării generale a despărțemântului al XI al Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român și anume a Reuniunii femeilor române din Selagiu ținute în acest an în comuna Domnin la 6 august sêra s'a arangiat și un bal în folosul acelei Reuniuni, precedând balul un concert cu următôrea programă: 1. »Balcanul și Carpatul« poesie de Vasile Alecsandri, declamată prin domnișôra Maria Vașvari. 2. »Galop brillant de Fiori« pentru 4 mâni, executat prin domnișôrele Emilia Trif și Laura Pop. 3. »Cântec contimpuran« poesie de Iustin Popfiu, decl. prin dșôra Elena Popfiu. 4. »Doină« cântată pe flaută de dl A. Șimon. 5. »Mazurca« de Tecla Badarzevsca pe violină și pian, prin domnișôrele Eugenia și Emilia Trif. 6. »Un devotament familiei Hurmuzachi« poesie de Andrei Mureșan, decl. prin dl A. Șimon. 7. »Fantasiă« de Mihail, executată pe pian, prin dșôra Laura Pop. Concertul reuși fôrte bine; gratulăm gentilelor domnișôre Trif și peste tot grațioșei domnișôre Laura Pop, care și de doue ori fu polțită din partea publicului pe scenă, nelăsând afară nici pe amabila domnișôră Elena Popfiu.

Imediat după concert se începù dansul, care fù într'adevêr animat. Cuadrilul prim l'au dansat aprôpe 60 de părechi. Dintre prețuitele dâne ni-am putut însemnă pe următôrele: Clara Maniu n. Coroian Zêlau, Maria Cosma n. Dragoș Șimleul Silvaniei, Emilia Pop n. Marcus Zêlau, Teresia Pop Cehul Silvaniei, Ana Sabo n. Corhan Supurul de jos, Ana Mica n. Catone Someș-Odorheiu, Trif Zêlau, Eleonora Nichita n. Simoc Zêlau, Ana Lengyel n. Pop Stremț, Elisa Cocian n. Pop Cehul Silvaniei, Maria Maior n. Hosu Chiliôră, Nina Vașvari n. Hosu Birsêul de sus, vêduva Bran n. Șimon Birsêul de jos, Ana Costa n. Achim Peceiu, Lucreția Cosma m. Sima Marin, Ana

Pocola n. Pop Bocşa română, Rosa Ilieş n. Lengyel in costum naţional Crasna, Luiza Oşan Sëlsig, Cornelia Pop n. Indre Sëlsig, Aloisia Pop Băiţa, Vaida Nadişul român, Emilia Pop Căţalul român, Veronica Pop n. Laslo in costum naţional Traniş şi altele.

Er dintre graţioşele domnişore avurăm plăcerea de a vedé pe: Aurelia Cosma Şimleul Silvaniei, Laura Pop Cehul Silvaniei, Cornelia Szabó Supurul de jos, Emilia şi Eugenia Trif Zëlau, Elea Popfiu Lipou, Nina şi Maria Vaşvari Birsëul de sus, Valeria Şimon Birsëul de jos, Victoria şi Nina Varna Asuagiul de jos, Veronica Olar in costum naţional Stina, Eugenia Nichita Zëlau, Ana Erdëli Baia-mare, Maior Chilióra, Regina Lengyel Stremţ, Iulia Costa şi Luiza Costa in costum naţional Peceiu, Lucreţia Pop Domnin, Veturia Pocola Bocşa română, Letiţia Şimonca Babţa, Maria Borbely Jibău, Maria Modi Cehalul român şi altele.

Ne-am fost imbucurat an când am avut fericirea de-a vedé pe damele române din Sëlagiu îmbrăţoşând costumele naţionale, da, — bine ne-au părut când cetirăm in »Familia,« că costumele naţionale au fost intr'un număr considerabil, ba preponderant la balul din Bucium; dar ne-am măhnit estimp, când abiá in 4 costume naţionale ne-am putut delectá. De ce acésta schimbare, preţuite dómne? Ce o să insemne acésta, graţioşelor domnişore? Ve in-trébá

ubitorul de costume naţionale.

Amicele.

— Veţi ilustraţiunea din nr. acesta. —

Autorul ilustraţiunii din nr. de faţă este Makart, atât de bine cunoscut prin tablourile sale de colóre realistică.

Predilecţiunea de frunte a lui Makart a fost a zugrăvi femeii. Figurile lui femeieşti nu sémână cu femeile pline de viaţă şi de corpolenţă ale lui Rubens, séu cu cele ale lui Palma, Tizian şi Veronesse, pline de graţii linişite. Femeile lui ne infăţişeză o adevărată specie modernă de femeii, subţirele, svelte, nervóse.

Blondina şi bruneta din acésta ilustraţiune, cari se aplcă spre olaltă confidenţial, şedënd in parc, converséză intim.

De sigur despre aventurile lor cele din urmă.

I. H.

LITERATURĂ ŞI ARTE.

Colinde populare. Dl dr. Ioan al lui G. Sbiera, profesor la universitatea din Cernăuţi şi membru al Academiei Române, carele mai an publicase un volum de poveşti populare, acuma éráş a scos la lumină o broşură, care conţine »Colinde, cântece de stea şi urări la nunţi, din popor luate şi poporului date,« cu patru stampe: Naşcerea, Trei magi, Botezul şi Invierea. De şi nu tóte piesele din acésta culegere ne par eşite din gura poporului, totuş cârticica dlui Sbiera e vrednică de atenţiune, căci conţine şi unele bucăţi noue, fpe cari invětătorii dela sate le vor puté întrebuintă cu succes. Cârticica a apărut in ediţiunea Societăţii pentru cultura şi literatura română in Bucovina.

Un tiner sculptor. Dl G. Vasilescu din Craiova, aflător de 2 ani in Italia pentru studiarea sculpturei, a dobândit anul acesta premiul întéiu (diploma de onóre) la concursul ţinut de Academia Regală din Venetia. Tinerul G. Vasilescu, revelat artist in acest

concurs la care au luat parte 87 de concurenţi, este elevul ilustrilor I. Ferari şi Dalzotto, artişti cu faimă europenă. Artistul care face onóre Craiovei şi României, se va rentórce in curënd, după darea premiilor, in ţeră, spre a arată concetăţenilor sei premiile dobândite şi spre a mulţami celor cari l'au ajutat să progreseze.

Intre doi. Acesta e titlul unei gentile comedii in versuri, scrisă de François Coppée, care pe scena francesă a făcut efect mare. Acuma piesa a apărut şi 'n limba română, localisată, tot in versuri, de dl Traian Demetrescu, la Bucureşti.

Poesie populară. Vedem cu plăcere, că culegătorii poesiei noastre populare din ce in ce se inmulţesc şi că culegerea a inceput a se face in conformitate cu cerinţele ştiinţei. Culegătorii nu mai falsifică graiul popular, ci-l reproduc intocmai. O astfel de broşură interesantă a eşit de curënd la Bucureşti. Ea pórta titlul: »Din giurul vetrii,« ghicitori, culese de George T. Bulgarescu.

Pentru invětători şi invětătóre. S'a pus sub presă la Bucureşti a doua ediţiune a lucrării dlui Mihail Pop, meritosul invětător din Răducăneni (Fălciu), »Folóşele Lucrului Manual,« precum şi regulele după cari póte ori-cine singur lucrá pălării de paie şi panere de richită. Acésta ediţiune este inzestrată şi cu figurile necesare pentru a inlesni şi mai bine lucrul. Toţi recunosc cât de folositor ar fi pentru economia rurală cât mai marea intindere a unor asemenea ocupaţiuni.

Roman frances. Din namolul de romane francesese câte apar la an in Bucureşti, notăm cu plăcere unul, care merită să fie cetit. Acesta este »Femeile din 1793,« roman istoric, de Eugène Moret, tradus de N. N. Brătian, 2 volume, cuprindënd 620 pagine. Se află de vëndare la librăriile Socec şi Th. Ioaniţiu in capitala României.

Don Carlos, renumita tragedie a lui Schiller, a apărut in traducere românescă, făcută de dl suboficier Lacker. Piesa acésta a mai fost tradusă in româneşte şi încă bine, de aceea dl traducător făcea mai bine să traducă alta. Se află de vëndare la Z. Leinwand in Iaşi.

Diaristic. *Ordinea*, nou organ al liberalilor conservatori, a apărut in Tërgovişte. — *Fórfeca*, diar umoristic, a reapărut la Bucureşti. — *Asupritul*, organ apărător al tuturor asupritilor, a apărut la Bucureşti sub direcţiunea dlui I. Zonne.

TEATRU ŞI MUSICĂ.

Şoiri teatrale şi musicale. *Dra Elena Teodorini* va veni pe la finele lunei septembrie in Craiova pentru a luá parte la inaugurarea teatrului ce a construit in oraşul seu de naşcere. Domnişóra Teodorini ar avé, se spune, de gând a da mai multe reprezentăţiuni in principalele oraşe ale României cu o trupă de artişti distinşi ce ar aduce cu dsa. — *Dl A. C. Suţu*, profesor de limba francesă la liceul din Iaşi, a fost numit preşedinte al comitetului teatral din Bucureşti. — *Dl Eugen Hubay* (Huber), artist de violină, a fost invitat de regina Elisabeta a României, să mērgă la Sinaia, ca să dea acolo câteva concerte. — *Dl Ioan Vidu*, profesor de musică vocală la institutul pedagogic-teologic din Arad, a deschis acolo la 6 august un curs supletor de musică vocală.

Societatea pentru fond de teatru român. Adu-narea generală din Lugoş a Societăţii are să fie una din cele mai frumoşe adunări culturale câte am avut noi români in acésta monarchie. Comitetul arangiator, ales de inteliginţa română de acolo, lucră cu

zel. El se compune din următorii d. Stefan Antonescu, Petru Barbu, Mihail Beșan, Alesandru Birescu, Coriolan Bredicean, dr. G. Dobrin, dr. D. Florescu, Nicolae Franț, Iulian Ianculescu, Nicolae Iovanescu, dr. Ioan Maior, G. Martinescu, Ioan Nedelco, Andrei Peștean, dr. St. Petrovici, Simeon Popet, dr. George Popovici, S. B. Popovici, Fabius Rezeiu, Simeon Tamaș, Virgil Thomici și Aug. Tuculia. Comitetul acesta s'a constituit, alegându-și președinte pe dl Mihail Beșan, vice-președinți pe dnii I. Nedelco, C. Bredicean și G. Martinescu, cari in cas de impedecare au a substitui pe președintele, ér in secțiunile respective vor ocupa locul presidial, secretar general dl dr. Stefan Petrovici. Apoi s'a împărțit in 4 secțiuni: Secțiunea I are să se ingrigescă de incortelarea oșpeților și să rüge pe unii bărbați de frunte anume ca să participe la acesta adunare; secțiunea asta se compune din dnii Ion Nedelco (președinte) și dr. Iacob Maior, Nicolae Iovanescu, Alesandru Birescu și Nicolae Muntean, membri. Secțiunea II are să aranjeze represintațiunea teatrală, concertul, banchetul, cina comună și emularea corurilor vocale din popor; in secțiunea asta s'au ales dnii Coriolan Bredicean (președinte) și Fabius Rezeiu, Virgil Thomici, dr. G. Dobrin, dr. D. Florescu și Aug. Tuculia membri. Secțiunea III are să se ocupe de partea materială și anume să colecteze tace de la membrii vechi și noi, parale pentru premii și pentru cheltueli; in care se află dnii George Martinescu (președinte) și Nic. Franț, S. B. Popovici, Simeon Popet și Petru Barbu, membri. Secțiunea a IV se compune din președintele, vice-președinții și secretarul general al comitetului, și are menirea să supravegheze lucrările secțiunilor, să pregătescă disertațiuni pentru adunare și să compună comisiunile aceleia. Comitetul a compus o programă foarte interesantă, pe care o rezervăm pentru nr. viitor. Acuma repetăm, că adunarea se va ține 'n zilele de 15 și 16 septembrie n.

Concertul din Abrud. După incheierea numerului trecut, mai primirăm un raport despre concertul dat la Abrud, in 5 august, cu ocasiunea adunării generale a Asociațiunii transilvane. Acesta ne spune, că concertul a fost arangiat de dl Iacob Mureșan, profesor de musică și cânt in Blaș, cu concursul fratelui seu mai mic, sculptorul Trăian Mureșan, și al corului plugarilor din Cămpeni. Mai mare efect a făcut acest din urmă, căci publicul românesc din Ardeal nu pré are privilegiul s'auză astfel de coruri, de cari in Bănat se află o mulțime. Trebuie inse să constatăm, că corul plugarilor din Cămpeni a și meritar aplausele cu cari a fost acoperit. Acest cor, înființat de învățătorul N. Corcheș, acuma a cântat sub conducerea învățătorului Iosif Gomboș, executând precis și armonios toate piesele sale. Mai frumos a cântat piesele »Din depărtare« de Vorobchievici și »Uite mamă« de G. Dima. Dl Trăian Mureșan este un baritonist bun, care a și mișcat toate inimile și mânilor, prin executarea cânturilor înșirate in nr. trecut. Dna Zoe Cirlea, care a cântat un duet cu dl Tr. Mureșan, are o voce foarte simpatică, ce 'ngână dragălaș auzul; acordurile sale vibreză armonios și te transportă in lumea idealului. Dșóra Eugenia Ivașcu, într'un admirabil costum țerănesc, a declamat cu vervă și cu sentiment poezia »Copila Română« de Iosif Vulcan. Dl Tr. H. Pop, cunoscut din posesiile ce publică 'n fôia noastră, a delectat publicul cu flauta, cântând doine populare. Ér dl Iacob Mureșan a probat și de asta-dată, că este un escelent pianist; decă ar avé atâția abonati la »Musa Română« câți ênși l'au aplaudat aici, s'ar puté felicita. De aplaudat aplaudéză și publicul românesc; dar atâta e tot ce face pentru arte.

Dna Irena de Vladaia in Brașov a dat in sâmbăta trecută al doilea concert al seu, la care a asistat un public mai numeros decăt întéia-óră. Programul escelent executat a fost următorul: Partea I. 1) Loewe: »Heinrich der Vogler«, baladă, cântată de dl Erns Hintz. 2) Meyerbeer: Aria ațipitului din »Africana«, cântată de dna Irena de Vladaia. 3) Beethoven: Sonată pentru piano-forte op. 53, I parte, dșóra Anna de Trauschenfels. 4) Thomas: Romanță din »Mignon«, cântată de dna Irena de Vladaia. Partea II. 5) a) Schumann: »Waldesgespräch«, b) M. v. Weinzierl: »Horch auf du träumender Tannenforst«, cântate de dl Ernst Hintz. 6) Louis Gregh: »Si vous voulez«, scrisă pentru dna Irena de Vladaia și cântată de dsa. 7) Litloff: »Spinnlied« pentru piano, dșóra Anna de Trauschenfels. 8) Delibes: »Lakmé« (aria clopotelor), cântată de dna Irena de Vladaia. 9) Denza: »Si tu m'aimais«, romanță, cântată de dna Irena de Vladaia.

Teatrul Național din Bucureșol. »Lupta« dă următoarele amênunte necredibile și privitoare la viitoarea stagiune a Teatrului Național. E lucru definitiv hotărît, că dna Aristița Manolescu și dl Gr. Mănolescu nu vor apăre anul acesta pe scena Teatrului Național. De asemenea cu regret trebuie să anunțăm, că dl C. Notara, asemenea nu va apăre pe scenă. Pe lângă artiștii de mai sus Teatrul Național a perdut și pe dl Vasile Hasnaș al cărui contract nu s'a mai reînnoit. »Românul« scrie: S'a vorbit foarte multe in privința angajamentelor ce se fac anul acesta la Teatrul Național. Êta cele ce aflăm: Din gagistele cele vechi ale Teatrului Național au fost reangajate numai dnele Ionașcu, Ciucurescu și Fulgenu. Dna Mateescu a fost trecută printre societare, ca societară de classa III-a. Contractele dnelor Dimancea, Orloff, Almăgianu, Reittmann, Al. Alecsandrescu și Vasilescu n'au mai fost reînnoite. In schimb s'au angajat tinerele Pepi Moritz și Cornescu. Se vorbeșce, lucrul inse nu-l șcim pozitiv, că nici dna Vermont nu va fi reangajată. Noul director general al Teatrului este in tratație cu dl N. Hagiescu, pentru reintrarea acestuia in Teatru. Repertoriul anului acesta se va compune in cea mai mare parte din comedii. Intre altele se vor da și doue noi comedii făcute de dnii I. L. Caragiali și dl R. Rosetti. Direcția Teatrului Național, a primit dela un impresario al unei trupe italiene o cerere prin care îi face cunoscut că dênșii sânt gata să primescă un angajament cu teatrul Național, pentru lunile februarie și martie. Aflăm in urmă, că repertoriul Teatrului Național e compus din mai multe piese noue, presupunem, originale.

Represintațiune teatrală la Mehadia. După cum anunțarăm, la 1 august s'a jucat la băile erculeane opereta română »Nașa Trina.« Raportul ce primirăm după incheierea nrului trecut, constatéză, că succesul a fost deplin; Corul vocal românesc din Oravița, care a represintat piesa, a fost intimpinat cu aplause. Inainte de represintațiune, corul micșt, dșórele Drăgoescu și Pocrean și dl David Terfalógă cântară câte o piesă. La intrare dna Livia Vuia și dșórele contesa Lucia Porcia și Alma Schiau împărțiră programa seratei.

Teatru la Zerneșci. Tinerimea studiosă din Zerneșci a arangiat acolo in duminica trecută o represintațiune teatrală, jucându-se următoarele piese de V. Alecsandri: »Drumul de fer« comedie in 1 act și »Remășagul« asemenea comedie in 1 act. După represintațiunea teatrală urmă balul, in pausă 13 tineri jucară in costum »Călușerul« și »Bătuta.« Petrecerea s'a dat in localul școlei, in folosul bibliotecii școlare.

Teatrul din Iași. Consiliul comunal din Iași s'a ocupat zilele trecute cu cererea artiștilor din acest oraș, d'a se construi un teatru provizor. După o lungă discuțiune, scrie »Românul« consiliul a respins cererea artiștilor.

CE E NOU?

Sciri personale. Rds. D. Stefan Moldovan, neposit capitular in Lugos și prelat domestic al Ponteficului roman, la inceputul lunei curente s'a indeplinit anul al 50-le al preoției sale. — *Dl Teodor Seracin*, colonel c. r., este numit comandant al brigadei de infanterie nr. 39 in Cernăuți. — *Dl Simeon Pop Mateiu*, protonotar consistorial și secretar mitropolitan in Blaș, a fost numit canonic acolo. — *Dl Ioan Boros*, protopop gr. c. român in Topa-de-Criș, a fost distins de cătră Maj. Sa cu crucea de aur pentru merite. — *Dl dr. G. Crănicean*, unul din colaboratorii noștri dela București, va reprezintă România la congresul de oftalmologie, care 'n anul acesta se va ține in Heidelberg. — *Dl Mih. Lazar*, practicant in drept la judecătoria din Mediaș, e numit vice-notar la judecătoria din Reghinul-săsesc. — *Dl George Muntean*, practicant in drept la judecătoria din Chezdi-Oșorhei, a fost numit vice-notar la judecătoria din Ceica. — *Dl Alesandru Ciurcu* a venit din Paris la București spre a lua ultimele dispozițiuni in cauza esposițiunii universale din Paris.

Hymen. *Dl Valeriu Bologa*, directorul executiv al filialei institutului de credit și de economii »Albina« din Brașov. s'a fidanțat cu dșora Lucia Pușcariu din Brașov. — *Dl Georgiu Turic*, teolog absolut al diecesei aradane, la 21 iuliu (2 aug.) s'a logodit cu domnișora Octavia Popoviciu, fiica dlui Dimitrie Popoviciu preot in Otlaca. — *Dl Vasile Schmigelschi*, teolog absolvent de Blaș, la 19 l. c. își va serba cununia cu dșora Amalia Bran in Sâncel.

La adunarea Asociațiunii transilvane, in Abrud, s'au ținut doue interesante disertatiuni; una de dl dr. Span asupra »Educațiunii femeii«, alta de dl V. Bașota, care a vorbit asupra »Numismaticei«. Escursiunile proiectate la Cetatea dela Roșia, la Cataracta dela Vidra și la Detunata dela Bucium, din cauza timpului ploios nu s'au putut ține. Pecat, căci locurile acelea sânt admirabil-frumose și poporațiunea de pe acolo făcuse mari pregătiri pentru primirea oșpeților; la Bucium avea să iasă spre 'ntimpinare și un banderiu de amazone, in frunte cu dna Danciu. Cu tot timpul nepotrivit inse, comitetul in frunte cu dl Bariț, dimpreună cu mai mulți oșpeți, au mers la Bucium-Șasa, unde in familiile Macoveilor și 'n alte locuri au fost ospetați cordial. Er a doua zi, tot in plôie, societatea a eșit la Roșia, unde s'a bucurat de ospitalitatea familiei dr. Caian; din multele toaste, mai mare efect a făcut al dnei Maria Cosma din Sibiu, in numele damelor, in onôrea președintelui Bariț.

Alumneul national român din Timișora a ținut la 9 august n. adunare estraordinară, sub presidiul Pr. SSale părintelui episcop Ioan Mețian, ca patron al institutului, luând parte, intre ceilalți și dnii dr. Alesandru Mocioni, Vincențiu Babeș, dr. Iosif Gall. S'a luat următorul conclud: »Alumneul român national din Timișora se declară de institut confesional, ca atare trece cu intreg scopul seu special, care se sustine intact, și cu tôte mijlocele sale la diecesa română gr. or. a Aradului, cu rugarea de a-l primi, regulă și conduce conform autonomiei bisericeșcișcolare, in cadrul statutului organic.«

Balul din Betlén, dat la 22 iulie, in folosul școlii gr. c. de acolo, a avut un succes frumos. S'a in-

trunit un public numeros, compus mai cu sêmă din părțile acelea. Cvadrilul prim a fost jucat de 40 de părechi. Din cununa damelor un corespondent in-sêmă următoarele nume: In costum național dnele Mariți Dragoș, Maria Boteanu, Iuliana Mureșan, Maria Pop, Susana Todoran, Domnica Iuga; dintre domnișore: Aurelia Rusu Țaga, Domnița Huza Ceaba, Ludovica Rusu Cincelic, Maria Silvia Dănilă Buda-telec, Rafila Rusu Iuda, Cristina Ambruș Betlén, Ana Tergoveț Măgheruș, Lucreția Sigartea Șintereag. Maria Secui Arpașteu, Szeikei Anania, Maria Cupșa Odorheiu, Mariți Pașcu Șimotelnic.

Petreceri de veră. *Junimea studiosă din Lipova* a arangiat sâmbăta trecută, la 11 august n., un bal in ospetăria »Archiducele Iosif« de acolo: vinitul curat a fost destinat pentru ajutorarea tinerilor săraci. — *Orchestra opidan din Blaș* a dat acolo, la 5 august n., o petrecere de veră in grădina lui D. Comșa din Veza. — *Studentii năsăudeni* dela școlile mai nalte vor arangia și anul acesta balul lor indatinat; balul se va ține ați sâmbăta, in 18 aug., in otelul Rahova; vinitul curat este destinat pentru ajutorarea studenților lipsiți de mijloce, cari studiază la școlile mai nalte. — *Tinerimea română din Toplîța-română* in Ardeal arangeză ați sâmbăta, in 18 august, o petrecere de veră, in localul școlii de acolo, sub patronatul dnei Aurelia Popescu; pentru comitet sânt semnați dnii George Popescu president, Simeon Șărcea secretar, Ioan Popescu cassar, Ioan Bob controlor. — *Maestrii cogiocari români din Lugos* au dat in ziua de St. Ilie o petrecere in grădina otelului »Concordia«. Arangiatori au fost dnii dr. D. Florescu, Stef. Petroviciu, Georgiu Dobrin, apoi dnii G. Popoviciu, Vas. Dobrin, George Isacu, I. Dragomir, I. Milosiu, I. Ieța și Traian Grozescu. La serata literară au conlucrat dnii I. Popoviciu, S. Vuia, C. Jurca, Victor Vlad și St. Lipovanu. — *Inteligența română din M-Ludoș și giur* va da la 27 august acolo o petrecere cu danț in pavilionul din grădina »hotelului Körmötzy«; vinitul e destinat in folosul edificărei unei biserici gr. c. in loc. Nicolau Solomon protopop, președinte; dr. Ioan Elecheșiu v.-președinte; Eugeniu Solomon stud. med., secretar; Vasiliu Moga, pretore, cassar; Ioan Boeriu, preot, controlor; Alesandru Codarcea, Aureliu Ciatu, Aureliu Pop, Demeter Dossios, Emiliu C. Alesandrescu, drd. Emiliu Gerasimu, drd. Eugeniu Branu, drd. Georgiu Prunașiu, Ioan Anușca, Mercur Dossios, Teodor Moga, Virgil Boeriu. — *Petrecerea din Velcher*, pe care o anunțărăm și noi, a reușit forte bine. In costum național s'au presintat dșorele: Lucreția Cosma Jucul inferior, Elena Fetiță Luna, A. Nagy Grind, A. Petricas Ghiriș S. Craiu, Claudia Pop Galda, Iul. Pop Hădărău, A. Popescu Jucul sup., C. Stoica Cean, Ludovica Tarca Cicudiu. In paușă dra Aurelia Pop a declamat doue poesii.

Invetați români la Paris. La congresul pentru studiul tuberculosei, ce se ține actualmente la Paris, dl dr. Kalinderu a vorbit despre meningita tuberculôsă la adulți. Dl dr. Babeș a tratat asupra asociațiunilor bacteriene a bacilului tuberculosei. Dsa emite opiniunea, că tuberculosa favorisază intrarea bacililor altor bolnavi. La copii inse devine gravă prin producerea altui microb, care ajută desvoltarea bacilului tuberculos. La a treia ședință a congresu-pentru tuberculôsă (oftică) dl N. Ionescu a presintat câteva observațiuni asupra arthritei tuberculose. Ilustrul Verneuil a respuns medicului român, completând observațiunile lui.

Adunări invetătoreșci. Reuniunea invetătorilor gr. or. români din *protopopiatul Lipovei* a ținut adunarea sa generală in 14 l. c. in localul școlii din Lipova. — *In diecesa Aradului* conferințele invetă-

toareși s'au ținut în săptămâna acesta și anume dela 13—17 l. c.; comisari au fost Petru Popovici, Grigoriu Roșu, Ioan Bogdan, Ioan Vancu, Grigoriu Mladin, Simeon Paguba, Pavel Duma, Ivantiu Vidu, Ioan Iliea, Antoniu Perva, Nicolae Stef, Protasiu Givulescu, Ioan Sabo, Ioan Popescu, Simeon Faur, Petru Aga, George Boc, Const. Crăciun, Ioachim Boncea, Vasile Voianț, Ios. Aniuca, P. Ferent; obiectul conferinței a fost studiul limbii materne. — Reuniunea învățătorilor români gr. or. din *protopopiatul Timișorii* va ține adunarea sa generală în 30 și 31 august n. la Timișoara, sub presidiul dlui P. Rotariu. — Reuniunea învățătorilor din *diecesa Caransebeș* va ține adunarea sa generală la 9 și 10 septembrie n. în orașul Caransebeș.

Oglinda lumii. *Impăratul Germaniei* întorcându-se din Rusia prin Stockholm și Copenhaga, la începutul lunii curente, a mers îndată la prințul Bismarck, cu care a conferit despre rezultatul călătoriei sale. Acasă l'a așteptat o bucurie familiară, împărătesa a născut un fiu, al cincilea. — *Resultatul călătoriei împăratului Vilhelm* încă nu se știe; se scrie, că Rusia ține la programa sa în cestiunea bulgară, adică depărtarea prințului Coburg și alegerea unui domn de religiuina gr. or. — *Impăratul Vilhelm* va face o călătorie pela mijlocul lui septembrie prin Alsacia-Lorena. El va sta acolo 10 zile. Cărtierul seu va fi la Strassburg. Va vizita Metzul la 24 septembrie. Aci pe câmpul de exerciții de lângă castelul Frescaty, locul unde s'a semnat capitulațiunea Franciei la 27 octombrie 1870, va trece în revistă trupele concentrate acolo. Scopul vizitei lui Vilhelm II e de a se pune în legătură cu cele mai influente persoane din aceste provincii și de a se convinge de visu de starea lucrurilor din Alsacia-Lorena. Pentru prima oră el a fost pe acolo în anul 1886. — *Manevrele din România* în anul acesta se fac între Craiova și Dunăre. Un țiar german din București afirmă, că acesta se întâmplă numai cu considerare la raporturile din Bulgaria, unde în tot momentul poate să erumpă revoluțiunea și atunci trupele române ar pute să primescă ordinul să intre în Bulgaria. — *Părechea regală sârbescă* ș-a stêmperat ura; o șcire mai nouă ne anunță, că în afacerea de divorț se așteptă o împăcare favorabilă; regele trimite propozițiuni nouă; părechia regală se va întelni la Viena. — În *Germania* s'a luat inițiativa de a se redica o statuă decedatului împărat Frideric III, pe câmpul de rebel dela Woerth, unde ca Cronprinz, comandă în 1870 corpul al III de armată. Vinerea trecută s'a reunit o comisiune, compusă din mai multe personaje politice, între care și mai mulți soldați, cari au luat parte în lupta din Woert, pentru a hotări terenul unde trebuie așezată statuă. — *Călătoria împăratului Vilhelm la Roma* este bine stabilită deja. Ea va avé loc la 15 a lunii octombrie viitor; el va sta aci 3 zile, până la 18. — *Căsătoria moștenitorului coronei de Rusia*, cu principesa Sophia de Prusia (nu Margareta, după cum s'a anunțat din greșelă) pare a fi deja un lucru decis. Principesa Sophia este a 3-a fiică a decedatului împărat Frideric. Ea este născută la 14 iunie 1870. — *Feld-mareșalul de Mollke* a fost scos, după cererea sa, printr'o scrisore imperială foarte grațioasă, din funcțiunile sale de șef de stat-major general al armatei și numit președinte al comisiunii pentru apărarea națională. Comitele de Waldersee e numit șef de stat-major general al armatei. — *Diarele din Odesa* află că firma Friedrich Krupp din Essen va construi în Rusia niște ateliere pentru fabricarea tunurilor. Negociările în privința cedării terenurilor urmază cu

mare activitate. Ele se vor construi în apropiere de Ekaterinslow.

Știri scurte. Din *Bucovina* se scrie, că în aducerea aminte de presința Alteței Sale moștenitorului de tron Rudolf în Bucovina, s'a redicat un monument în Voivodésa, lângă St. mănăstire Sucevița; la desvélirea monumentului a fost de față guvernorul țerii br. Pino, în numele comitetului țerii br. Mustetă și în numele mănăstirii Sucevița archimandritul Hilarion Filipovici. — *Dela Cluș până la Zélau* are să se facă o cale ferată vicinală; contele Coloman Eszterházy a obținut dreptul pentru lucrările de pregătire. — *Procesul de presă al generalului Tr. Doda* nu se va desbata la 30 octombrie, ci la 17 aceleiaș luni. — *La Abrud* se vor începe în curând lucrările de edificare a unei casarme de infanterie. — *La gimnasiul din Blaș* s'au aflat cu finea anului școlar 1887—8 cu totul 342 școlari. Dintre aceștia 307 au fost gr. c., 31 gr. or., 2 rom. c., 2 mosaici. — *Episcopul Strossmayer* a trimis o pré simpatică depeșă de felicitare la serbările din Kiev; din cauza acesta diarele din Budapesta și unele din Viena îl atacă aspru. — *Svetozar Nicolici*, comisarul guvernului la lucrările de apărare contra inundării Tisei pe la Titel, s'a impuscat în Neoplanta, defraudând sume mari. — *Regele și regina Portugaliei*, împreună cu prințul Alfonso, fiul mai tinăr al lor, au sosit în Viena, unde au luat locuință în Hofburg, ca oșpeți ai Maiestății Sale c. r. — *Diarele italiene* anunță că profesorul Theodor Mommensen din Berlin a refuzat să primescă diploma de doctor ce i s'a conferit de universitatea din Bolonia, cu ocașiunea serbării a 800 aniversare dela înființarea ei. — *O cale ferată vicinală* se proiecteză dela Brănci-ca la Halmagiu, pe la Brad și Baia-de-Criș; contele M. Peiacevici a și obținut concesiunea prealabilă.

Neorolôge. *Ioan Cuc de Cupșeni*, abate și cano-gr. c. în Oradea-mare, a încetat din viață la 15 august, în etate de 78 ani. Reposatul a fost părintele lui Eugeniu Cuc, carele a murit ca deputat în Budapesta, făcându-și în scurt timp un nume bine cunoscut. — *Haret T. Stănescu*, consorta dlui Tache Stănescu, comerciant în Brașov, a încetat din viață acolo la 15 august, în etate de 46 ani, lăsând în doliu o familie numerosă. — *Servian Popovici-Barcian*, jude în pensiune dela tabla reg. din Mureș-Oșorhei, a încetat din viață la 2 august, în etate de 68 ani, la Reșinari. Il geleşce o familie numerosă. — *Ioan Moga*, învățor la școla capitală rom. gr. or. din S.-Sebeș, a reposat la 5. aug. n. — *Gavril Milețici*, cetățan român din Oravița-montană, a încetat din viață; prin testament a lăsat văduvelor sărace de acolo 6000 fl., a făcut câte o fundațiune la biserica și școla gr. or. din Oravița-montană și Oravița-română; și a lăsat un capital și pentru reuniunea femeilor române de acolo.

Poșta Redacțiunii.

Drei C. L. în Gh. Ceea ce reclamați, nu ai sosit la noi
Un culegator de literă român se caută pentru foia noastră.

Căldndarul săptămânei.

Diua sêpt.	Căldndarul vechiu	Căldnd nou
Duminica 8 dupa Kusabi, Ev. dela Mateiu, c.14, st. 14, gl. 7, a inv. 8.		
Duminică	7 Mart. Dometiu	19 Sebald
Luni	8 Mart. Emilian	20 (+) Stefan
Martți	9 Ap. Mateiu	21 Hartwig
Mercuri	10 Mart. Laurentiu	22 Simforian
Joi	11 Mart. Eplu	23 Zacheu
Vineri	12 Mart. Fotie	24 Bartolomeu
Sâmbătă	13 Cuv. Maxim	25 Ludovic

Proprietar, redactor respundător și editor: **IOSIF VULCAN.**

Cu tipariul lui Otto Hùgel în Oradea-mare.